

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla ... pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - Dr. Jávor Erzsébet ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I.r., **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II.r. és **III.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos III.r. alperesek ellen személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása és egyéb iránt indított perében a ... Bíróság 2007. szeptember 26. napján kelt 12.P.21.793/2006/18. számú ítélete ellen a felperes 19. és 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

A fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját 6.000.- /Hatezer/ Ft-ban állapítja meg, amelyet az állam visel.

Az ítélet megküldésével megkeresi az ítéltábla gazdasági hivatalát, hogy a pártfogó ügyvéd díját a felperes költségmentessége folytán az ellátmányból fizesse ki.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A hasadásos elmezavar idült formájában szenvedő felperes cselekvőképességet általánosan korlátozó gondnokság alatt áll. Önálló lakással nem rendelkezik, ezért

1993. szeptember 21-e óta a ... Önkormányzat **intézményének** lakója ... **településen**. Az I.r. alperes 2000. július 1. napjától az intézmény vezetője, a II.r. alperes 2005. január 1. napjától annak gazdasági vezetője, a III.r. alperes pedig 2002. évtől az intézmény pszichiátereként dolgozik.

Az intézmény vezetése 2005. novemberében tájékoztatást tartott azon lakók részére, akik a **cég 1**-vel szerződéses jogviszonyban álltak, hogy a jövőben a gazdasági társaság részére végzett munkával elért keresményük is a térítési díj alapját képezi, és személy szerint megállapították az érintettek térítési díjának összegét. A felperes a gyűlésen nem volt jelen.

Az intézményben 2006. év tavaszán aláírásgyűjtésbe kezdtek a felperes intézményből való eltávolítása érdekében, melyet az intézmény dolgozói is és az ott lakó ápoltak is nagy számban aláírtak.

A felperes módosított keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperesek jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát sértették azzal, hogy a 2005. novemberben az előbbieken megjelölt összejövetelen őt becsmérő kijelentésekkel illették, 2006. évben orvosi felülvizsgálatát kezdeményezték az intézetből való eltávolítása végett, és ugyanezen célból aláírásgyűjtést szerveztek. E magatartás következtében öngyilkossággal kapcsolatos szándéka alakult ki, nem tud aludni, depresszióssá vált, ezért személyenként 500.000.- Ft kártérítés megfizetésére is kérte kötelezni az alpereseket.

Az alperesek elsődlegesen a felperes perbeli cselekvőképességét vitatták. Érdemben is kérték a kereset elutasítását, tagadva a terhükre rótt jogsértést.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az alperesek elsődleges védekezése kapcsán a Ptk. 85. § (1) bekezdésében írtakra utalva megállapította, hogy a korlátozottan cselekvőképes felperes a gondnoka hozzájárulása nélkül is jogosult a személyhez fűződő jogai védelmében fellépni. A kereset érdemét vizsgálva megállapította, hogy a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján őt terhelő kötelezettsége ellenére nem bizonyította a jogsértés megvalósulását. Orvosi vizsgálatára részben a gondnokság alá helyezése, részben pedig a lakhatását biztosító intézmény rendjéből következő felülvizsgálata körében került sor. A felperes maga sem sérelmezte a 2006. nyarán történt kivizsgálását. Nem bizonyított továbbá az sem, hogy az aláírásgyűjtést az alperesek kezdeményezték. A perben meghallgatott tanúk egyike sem támasztotta alá a 2005. novemberi gyűlés kapcsán az alperesek felperest érintő becsmérő, szidalmazó kijelentéseit. A bejelentett tanúk közül **személy 1** pszichiáter meghallgatását azért nem tartotta szükségesnek, mert a felperes pszichés státuszára vonatkozóan elegendő peradat állt

rendelkezésre és az nem is képezte a per tárgyát. **személy 2** vallomásától pedig nem volt olyan eredmény várható, amely a már foganatosított bizonyítás adataival egybevetve bármely alperes jogsértő magatartásának a megállapítását tenné lehetővé.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, elsődlegesen annak keresete szerinti megváltoztatása, másodlagosan hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítása iránt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság anélkül állapította meg, hogy az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, hogy az általa felajánlott bizonyítást lefolytatta volna. A már bejelentett **személy 1** és **személy 2** tanúk bizonyítani tudják kereseti előadását.

A fellebbezés **nem alapos.**

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként a tényállást helyesen állapította meg, abból a jogszabályoknak megfelelő következtetést vont le, érdemi döntése helytálló, ítéletét jól megindokolta. A felperes fellebbezésében nem jelölt meg olyan tény, vagy körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem értékelt, anyagi és eljárási szabályok megsértése sem állapítható meg, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

A Pp. 3. § (4) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen.

A kért bizonyítás mellőzése önmagában eljárási jogszabálysértést nem valósít meg, az csak akkor állapítható meg, ha az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítást nem folytatja le a bíróság, és ezáltal ítélete megalapozatlannak minősül (BH. 1996/478/II.). Az elsőfokú bíróság indokoltan mellőzte **személy 1** pszichiáter orvos meghallgatását, hiszen a pernek nem tárgya a felperes pszichés állapota.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az eddigiekben meghallgatott tanúvallomások egyike sem támasztja alá az alperesek jogsértő magatartását. A tanúk vallomása kellően részletes és meggyőző volt, ezért azokat az elsőfokú bíróság helyesen tekintette a tényállás alapjának. Az egyetlen ki nem hallgatott tanú vallomása az előbbi meggyőző bizonyítékokkal szemben akkor sem lenne alkalmas a tényállás megváltoztatására, ha a tanú esetlegesen a felperes javára tenne vallomást. Az elsőfokú bíróság tehát jogszabálysértés nélkül mellőzte **személy 2** tanúkénti meghallgatását. Az ítéletábra megjegyzi, hogy a tanú már nem tartózkodik az otthonban, onnan eltávozott, és ez a körülmény esetlegesen befolyásolhatná szavahihetőségét.

A felperes személyes költségmentessége folytán fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli.

Az alpereseknek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, így arról rendelkezni nem kellett.

S z e g e d , 2008. május 7.

Dr.Sághy László sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Dr.Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró